

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 14 lutego 2023 r.

Poz. 186

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI¹⁾**

z dnia 4 stycznia 2023 r.

**w sprawie włączenia kwalifikacji rynkowej „Prowadzenie spływów kajakowych”
do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji**

Na podstawie art. 25 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2020 r. poz. 226) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia informacje o włączeniu kwalifikacji rynkowej „Prowadzenie spływów kajakowych” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

Minister Sportu i Turystyki: *K. Bortniczuk*

¹⁾ Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej – kultura fizyczna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. poz. 1946).

INFORMACJE O WŁĄCZENIU KWALIFIKACJI RYNKOWEJ „PROWADZENIE SPLYWÓW KAJAKOWYCH” DO ZINTEGROWANEGO SYSTEMU KWALIFIKACJI

1. Nazwa kwalifikacji rynkowej

Prowadzenie spływów kajakowych

2. Nazwa dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji rynkowej

Certyfikat

3. Okres ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji rynkowej

Certyfikat jest ważny bezterminowo

4. Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisany do kwalifikacji rynkowej oraz odniesienie do poziomu Sektorowej Ramy Kwalifikacji

4 poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK), 4 poziom Sektorowej Ramy Kwalifikacji w sektorze sport

5. Efekty uczenia się wymagane dla kwalifikacji rynkowej

Osoba posiadająca kwalifikację jest przygotowana do samodzielnego organizowania i prowadzenia spływów kajakowych na szlakach nizinnych oraz górskich o trudności do WW1. Posiada wiedzę na temat doboru i eksploatacji sprzętu kajakowego, wyposażenia oraz zjawisk występujących na naturalnych akwenach i ich wpływie na bezpieczeństwo pływania kajakiem. Dysponuje umiejętnością sprawnego posługiwania się kajakiem w mieżbyt złotonych warunkach hydrologicznych (szlaki nizinne oraz najłatwiejsze górskie). Potrafi manewrować kajakiem na wodzie stojącej i płynącej, włączając w to rzeki o dzikim charakterze. Jest przygotowana do zaplanowania i poprowadzenia spływu, w tym przeprowadzenia odprawy przed zejściem na wodę, rozgrzewki i instruktażu oraz monitorowania zachowania uczestników na trasie spływu. Potrafi zorganizować pracę niewielkiego zespołu osób funkcyjnych w grupie spływowej. Osoba posiadająca kwalifikację jest odpowiedzialna za siebie i grupę na wodzie. Jest przygotowana do reagowania na występujące na spływie zagrożenia.

Zestaw 1. Charakteryzowanie sprzętu pływającego, wyposażenia oraz warunków środowiskowych (hydrometeorologia) na szlaku

Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Opisuje zjawiska występujące na naturalnych akwenach i ich wpływ na bezpieczeństwo pływania	<ul style="list-style-type: none">– omawia układ nurtu na rzece, jego zmiany przy występowaniu przeskódu oraz przy zmianie stanu wody,– charakteryzuje lawice wędrujące, miejsca ich występowania, oraz zagrożenia i utrudnienia dla kajakarza,– omawia zasady dotyczące wyboru drogi płytnięcia, tzw. „czytanie wody” ,– omawia zjawiska, w tym ich prognozowanie, zagrażające kajakarzowi na dużych, otwartych akwenach (fala, wiatr, pogoda),– omawia zasady pływania na dużych akwenach w różnych warunkach hydrometeorologicznych,

	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje typy odwojów i występujące tam zagrożenia dla kajakarza, – omawia kryteria stosowane przy konstruowaniu skał w kajakarstwie rekreacyjnym (np. uciążliwości, trudności), – charakteryzuje najczęściej spotykane na szlaku kajakowym budowle hydrotechniczne, – omawia wpływ budowli hydrotechnicznych, w tym śluz, na bezpieczeństwo pływania kajakiem, – omawia zagrożenia na szlaku żeglugowym, – omawia potencjalne zagrożenia podezras pływania po zmroku oraz w warunkach zimowych, – omawia sygnały dźwiękowe stosowane na szlaku żeglugowym oraz oznakowanie turystycznego szlaku kajakowego.
Wysażnia zasady doboru i eksplatacji sprzętu pływającego oraz wyposażenia	<ul style="list-style-type: none"> – dobiera łódkę do uczestnika i warunków na szlaku kajakowym, uwzględniając własności użytkowe różnych typów łódek, – omawia charakterystyczne cechy łódek przeznaczonych do różnych form kajakarstwa, – omawia rodzaje wiosel i środków asekuracyjnych oraz zasady ich doboru odpowiednio do warunków na szlaku, rodzaju spływu oraz bezpieczeństwa i komfortu uczestnika, – omawia wyposażenie osoby prowadzącej spływ, – omawia zagrożenia wynikające z niesprawności sprzętu i wyposażenia.
Demonstruje mocowanie sprzętu	<ul style="list-style-type: none"> – demonstruje metody przenoszenia kajaka, – demonstruje sposoby mocowania sprzętu na potrzeby transportu, – demonstruje węzły mające zastosowanie w kajakarstwie, w tym: prosty płaski, ratowniczy oraz dowolny cumowniczy.
Zestaw 2. Manewrowanie oraz eksplatacja kajaka jednoosobowego	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Demonstruje pozycję w kajaku oraz umiejętność pływania po prostej do przodu i do tyłu oraz przemieszczanie bokiem	<ul style="list-style-type: none"> – demonstruje pozycję w kajaku, zwracając uwagę na ustawienia podnóżka, siedziska, oparcie dla kolan, – demonstruje bezpieczne wsiadanie i wysiadanie z niskiego i wysokiego brzegu, – demonstruje umiejętność pływania po prostej do przodu bez steru, – demonstruje umiejętność pływania po prostej do tyłu, – demonstruje naciąganie lub piórkowanie.
Demonstruje techniki skręcania w obie strony	<ul style="list-style-type: none"> – demonstruje zawiastłowanie sterujące lub kombinację zawiastłowań (szerskich zewnętrznych pociągnięć, pociągnieć do tyłu, niskich podpórek) adekwatnych do promienia i kąta skrętu, – demonstruje kontrole sterującą, – demonstruje sterowanie przechylem.
Demonstruje techniki manewrowania na wodzie płynącej	<ul style="list-style-type: none"> – demonstruje zatrzymywanie w nurcie i kontrolowane promowanie dziobem i rufą pod prąd, – demonstruje dwa sposoby pływania na zakolu, – demonstruje wejście i wyjście z cofek polożonych po lewej i prawej burcie, – demonstruje pływanie pod prąd, – demonstruje co najmniej dwie indywidualne techniki zwalkowe adekwatne do warunków na rzecze, – na silnym nurcie, przy ustawieniu kajaka bokiem do przeszkoły, demonstruje utrzymanie się w stanie równowagi.

Zestaw 3. Planowanie i prowadzenie spływu	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Omawia elementy spływu mające wpływ na bezpieczeństwo malej grupy spływowej	<ul style="list-style-type: none"> – wymienia wskazania i przeciwwskazania do uczestnictwa w spływie kajakowym, – omawia warunki stosowania, w tym demonstruje, sygnały stosowane na wodzie (z i bez wiosła), – charakteryzuje rodzaje szyków stosowanych podczas płynięcia, – omawia zasady zachowania uczestnika spływu w zależności od rodzaju szynku, – omawia metody wzajemnej asekuracji osad oraz metody udzielania pomocy uczestnikom w miejscach stwarzających zagrożenie lub w miejscach uciążliwych, – omawia zasady doboru osad w kajakach dwuosobowych.
Charakteryzuje budowanie relacji z grupą spływową	<ul style="list-style-type: none"> – omawia cechy grup spływowych, uwzględniając rodzaj kajakarstwa, skład osobowy oraz stopień zaangażowania uczestników w organizację spływu, – omawia etapy rozwoju grupy spływowej, w tym zmienne oczekiwania uczestników w stosunku do prowadzącego grupę, – omawia dobór kadry (liczba i kwalifikacje) odpowiednio do warunków spływu (uczestnicy, szlak, czas), – omawia sposoby budowania pozytywnych relacji z grupą spływową.
Przygotowuje program spływu kajakowego	<ul style="list-style-type: none"> – przygotowuje plan płynięcia (pobytu na wodzie) adekwatnie do rodzaju szlaku i składu grupy, w tym uwzględnia przerwy, biwaki oraz rozwijania alternatywne, – uwzględnia informacje o uczestnikach spływu kajakowego, – uwzględnia metodyczne, biologiczne i psychospołeczne podstawy planowania zajęć sportowych, – uwzględnia zasady bezpieczeństwa i ochrony zdrowia podczas spływu, – uwzględnia organizację czasu wolnego, walory turystyczno-krajoznawcze szlaku, dobierając wiedzę przyrodniczo-krajoznawczą odpowiednio do rodzaju grupy, – tworzy regulamin spływu, uwzględniając przepisy prawa.
Prowadzi odprawę przed zejściem na wodę	<ul style="list-style-type: none"> – przedstawia kadrę i osoby funkcyjne, – informuje grupę o konieczności bezwzględnego podporządkowania się poleceniom kadry spływowej na trasie spływu, w tym o bezwzględnym wymogu pływania w prawidłowo założonej kamizelce przez dzieci i osoby niepotrafiące pływać oraz o zakazie spożywania alkoholu na wodzie i w trakcie przerw, – przekazuje grupie informacje o ogólnym charakterze rzeki, długości etapów, miejscowościach krajoznawczych, – informuje uczestników o wymaganym rodzaju szynku, w tym wskazuje usytuowanie osób funkcyjnych oraz miejsce przechowywania apteczki spływowej i zasadach korzystania z niej, – informuje uczestników o możliwości przerwania spływu przy wystąpieniu ekstremalnych warunków pogodowych, w tym omawia zachowanie się uczestników podczas burzy, – prosi o proekologiczne zachowanie podczas spływu, w tym dotyczące postępowania ze śmieciami, załatwiania potrzeb fizjologicznych, ciche zachowanie się na wodzie, – informuje o konieczności sklarowania i ułożenia sprzętu we wskazanym miejscu po zakończeniu etapu.

Przygotowuje uczestników do spływu	<ul style="list-style-type: none"> – sprawdza przygotowanie uczestników do spływu, w szczególności zwraca uwagę na strój i obuwie uczestników, problemy zdrowotne oraz aktualne samopoczucie, – udziela porad dotyczących przedmiotów, które powinni zabrac na wodę (np. okulary przeciwsloneczne, nakrycie głowy, woda do picia, kanapka, przekąski, krem z filtrem UV, ubiór przeciwdeszczowy) i których zaleca się nie zabierać (np. elektronika, portfel, kluczyki od auta), – sprawdza stan techniczny sprzętu, – dobiera uczestnikom sprzęt pływający oraz wyposażenie odpowiednio do ich wieku, budowy ciała i zadeklarowanych umiejętności, – sprawdza prawidłowość założenia kamizelek asekuracyjnych, – organizuje grupę do płynięcia na wodzie, uwzględniając dobór załóg w kajakach dwuosobowych, oczekiwania oraz deklarowane umiejętności uczestników, liczebność grupy, ilość kadry instruktorskiej, rodzaj szlaku oraz warunki hydroeteorologiczne, – prowadzi rozmowę z grupą przedzejściem na wodę.
Prowadzi instruktaż z technikami wiosłowania i pływania kajakiem	<ul style="list-style-type: none"> – ustawia grupę w taki sposób, aby umożliwić wszystkim uczestnikom dobrą widoczność prezentowanych ćwiczeń, – przedstawia zadania szlakowego i sternika oraz udziela wskazówek dotyczących miejsca i pozycji w kajaku, – demonstruje sposoby wsiadania i wysiadania z kajaka adekwatne do rodzaju brzegu, – demonstruje efektywne wiosłowanie, – demonstruje sposoby sterowania kajakiem, – demonstruje, w tym omawia z uczestnikami, sygnały wizualne służące do komunikowania się na wodzie, – omawia z uczestnikami zasady płynięcia na trasie spływu, w tym zachowanie odległości pomiędzy kajakami, sposób asekuracji osad płynących z tyłu oraz konieczność przekazywania sygnałów, – omawia z uczestnikami sposób postępowania po wywrocie, – demonstruje sposób wylewania wody z kajaka, – ostrzega uczestników przed chwytyaniem się gałęzi, odchyłaniem się od przeszkody oraz wyszarpywaniem zaklinowanego wiosła, – omawia z uczestnikami sposób postępowania przy bardzo niskim stanie wody lub ugrzędnięciu na przemiale.
Prowadzi małą grupę spływową	<ul style="list-style-type: none"> – nadzorujezejście grupy na wodę, – monitoruje tor i technikę płynienia oraz współpracę osad na wodzie, – przekazuje uczestnikom spływu informacje dotyczące techniki płynania, „czytania wody” oraz sposobu unikania zagrożeń, – wykorzystuje narzędzia komunikacji i motywacji: bezpośredni kontakt wzrokowy, zasadę „komplement – korekta – komplement”; mobilizuje do wysiłku fizycznego przez zachęty słowne i pochwały oraz szyk grupy, – przeciwdziała występowaniu sytuacji niebezpiecznych, – organizuje oraz nadzoruje bezpieczne wyjście uczestników z wody, – nadzoruje składowanie sprzętu na miecie etapu, – podsumowuje etap.
Opisuje specyfikę prowadzenia dużych grup spływowych (imprezy kajakowe, imprezy integracyjne, wycieczki komercyjne)	<ul style="list-style-type: none"> – omawia rolę komitetu organizacyjnego imprezy kajakowej, w tym zadania poszczególnych osób funkcyjnych, – omawia zadania przewodnika kajakowego podczas przygotowania do imprezy kajakowej, – omawia zadania przewodnika kajakowego podczas trwania imprezy, w tym koordynację działań grupy przewodników obsługujących imprezę, – omawia współdziałanie przewodnika kajakowego z pozostałymi osobami funkcyjnymi wchodzącyymi w skład komitetu organizacyjnego, – omawia sposoby zapewnienia łączności z organizatorem podczas prowadzenia grupy na wodzie.

Zestaw 4. Udzielanie pomocy ratowniczej podczas spływu	
Poszczególne efekty uczenia się	Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia
Demonstruje techniki autoratownictwa	<ul style="list-style-type: none"> – demonstruje niskie (plaskie) podpórki na obie strony, – demonstruje wykorzystanie „dzióbka” do podniesienia się po wywrocie, – demonstruje wejście do kajaka z wody, – demonstruje holowanie wplaw sprzętu po „kabinie”, – demonstruje technikę T-Rescue jako poszkodowany.
Omawia zagadnienia organizacji asekuracji oraz ratownictwa	<ul style="list-style-type: none"> – omawia kontrolowanie ryzyka podeczas udzielania pomocy – reguła 5D („Dowolaj”, „Dosięgnij”, „Dotruć”, „Dowiośłuj”, „Dopłyń”), wyjaśnia elementy zasady „KLUP” (Komunikacja, Linia wzroku, Unikanie, Pozycja maksymalnej użyteczności) przy organizacji asekuracji z brzegu i z wody, – proponuje pozycję przewodnika w stosunku do grupy w różnych sytuacjach na rzecze, w szczególności: przed zakolem, na zakolu, przed progiem lub zwalką, na przeszkode, przed bryzgą, na bryzgą ; uzasadnia zaproponowane rozwiązania, – omawia zasady ustalenia asekuracji w miejscu niebezpiecznym, w tym rozmieszczenie ratowników, licznosć pomiędzy ratownikami i uczestnikami, wymagany sprzęt, – omawia zasady postępowania przewodnika w sytuacji kryzysowej na spływie.
Demonstruje umiejętności posługiwania się środkami ratunkowymi	<ul style="list-style-type: none"> – demonstruje umiejętność posługiwania się rżutką, w tym również rzutką nieskładowaną, – demonstruje prawidłowe złożenie kamizelki asekuracyjnej, – demonstruje elementy indywidualnego wyposażenia ratowniczego przewodnika oraz omawia ich przeznaczenie i potencjalne zastosowanie,
Demonstruje kajakowe techniki ratownicze	<ul style="list-style-type: none"> – demonstruje podanie „dzióbka” jako ratownik, w wersjach „górskiej” i „morskiej”, – demonstruje technikę T-Rescue jako ratownik, – demonstruje holowanie poszkodowanego na dziobie oraz na rufie, – demonstruje sposoby samodzielnego wylewania wody odpowiednie do warunków na brzegu, – demonstruje udzielanie pomocy przy wsiadaniu do kajaka z wody, – demonstruje udzielenie pomocy wywróciemu, nieprzytomnemu kajakarzowi – „ręka Boga”.
<p>6. Wymagania dotyczące walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Etap weryfikacji 1.1. Metody <p>Na etapie weryfikacji dopuszczalne są następujące metody walidacji:</p> <ul style="list-style-type: none"> – obserwacja w warunkach symulowanych lub rzeczywistych, – wywiad, rozmowa z komisją walidacyjną, zwaną dalej „komisją”, – prezentacja. 	

Część lub całość efektów uczenia się może być potwierdzona metodą analizy dowodów i deklaracji.

Dowodem potwierdzającym zestaw efektów uczenia się nr 1 i nr 3 jest posiadanie aktualnych kwalifikacji Przewodnika Turystyki Kajakowej Polskiego Związku Kajakowego (PZKaj), kwalifikacji Przodownika Turystyki Kajakowej Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego (PTTK) stopnia minimum III lub innych kwalifikacji wewnętrz-organizacyjnych o tożsamyh wymaganiach.

Dowodem potwierdzającym zestaw efektów uczenia się nr 1, nr 2 i nr 4 jest posiadanie aktualnego certyfikatu ukończenia kursu kajakowego w systemie szkoleń akademickich klubów kajakowych.

Dowodem potwierdzającym zestaw efektów uczenia się nr 1, nr 2 (w zakresie efektu uczenia się 1. „Demonstruje pozycję w kajaku oraz umiejętność pływania po prostej do przodu i do tyłu oraz przenieszczanie bokiem” i 2. „Demonstruje techniki skręcania w obie strony”), nr 3 (w zakresie efektów uczenia się: 1. „Omawia elementy spływu mające wpływ na bezpieczeństwo malej grupy spływowej”, 2. „Charakteryzuje budowanie relacji z grupą spływową”, 3. „Przygotowuje program spływu kajakowego”, 4. „Prowadzi odpławę przed zejściem na wodę”, 5. „Przygotowuje uczestników do spływu” i 6. „Prowadzi instruktaż z technikami wiosłowania i pływania kajakiem”) jest dyplom ukończenia Akademii Wychowania Fizycznego (AWF) na kierunku turystyka i rekreacja lub podobnym, o zbliżonym profilu kształcenia.

Dowodem potwierdzającym wszystkie efekty uczenia się jest posiadanie aktualnych kwalifikacji Instruktora Turystyki Kajakowej PZKaj lub Starszego Instruktora Turystyki Kajakowej PZKaj lub innych kwalifikacji wewnętrzorganizacyjnych o tożsamyh wymaganiach.

1.2. Zasoby kadrowe

Komisja składa się z 3 osób. Każdy z członków komisji musi spełniać następujące wymagania:

- posiadać pełną kwalifikację z co najmniej 6 poziomem PRK,
- posiadać kwalifikację rynkową z poziomem 4 PRK „Prowadzenie spływów kajakowych”,
- być aktywnym Starszym Instruktorem Turystyki Kajakowej PZKaj lub osobą o tożsamyh kwalifikacjach kajakowych,
- posiadać poświadczone doświadczenie w zakresie szkolenia kajakowego oraz egzaminowania z umiejętności kajakowych.

Ponadto co najmniej 1 z członków komisji posiada doświadczenie w zakresie działań związanych z wdrażaniem Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

1.3. Sposób organizacji i warunki organizacyjne i materiałne

Weryfikacja efektów uczenia się będzie przebiegać w dwóch częściach: praktycznej i teoretycznej, przy czym ich kolejność nie ma znaczenia. Weryfikacja wszystkich efektów uczenia się powinna odbyć się w okresie nie dłuższym niż 2 lata.

- W części teoretycznej, za pomocą metody wywiadu i prezentacji, weryfikacji podlegają efekty uczenia się:
- 1. „Opisuje zjawiska występujące na naturalnych akwenach i ich wpływ na bezpieczeństwo pływania” i 2. „Wyjaśnia zasady doboru i eksploatacji sprzętu pływającego oraz wyposażenia” z zestawu nr 1,
 - 1. „Omawia elementy spływu mające wpływ na bezpieczeństwo malej grupy spływowej”, 2. „Charakteryzuje budowanie relacji z grupą spływową” i 8. „Opisuje specyfikę prowadzenia dużych grup spływowych (imprezy kajakowe, imprezy integracyjne, wycieczki komercyjne)” z zestawu nr 3,
 - 2. „Omawia zagadnienia organizacji asekuracji oraz ratownictwa” z zestawu nr 4.

W części drugiej, za pomocą metody obserwacji w warunkach symulowanych (w tym techniką zadania praktycznego) lub rzeczywistych (obserwacja towarzysząca – na rzecze osoba walidująca w kajaku), weryfikacji podlegają efekty uczenia się:

- 3. „Demonstruje mocowanie sprzętu” z zestawu nr 1,
- wszystkie efekty uczenia się z zestawu nr 2,

- 3. „Przygotowuje program spływu kajakowego”, 4. „Prowadzi odpławę przed zejściem na wodę”, 5. „Przygotowuje uczestników do spływu”, 6. „Prowadzi instruktaż z technikami wiosłowania i pływania kajakiem”, 7. „Prowadzi małą grupę spływową” z zestawu nr 3 oraz 1. „Demonstruje techniki autoratownictwa”, 3. „Demonstruje umiejętności posługiwania się środkami ratunkowymi”, 4. „Demonstruje kajakowe techniki ratownicze” z zestawu nr 4.

Instytucja certyfikująca musi zapewnić:

- dostęp do naturalnego akwenu z wodą stojącą,
- dostęp do minimum kilometrowego odcinka rzeki o predkości przepływu minimum 1 m/s mierzonej w nurcie, na którym występują bystrza, cofki i zwaliki oraz drzewa, umożliwiające demonstrację różnych technik zwalkowych,
- miejsce i sprzęt multimedialny – niezbędne do przeprowadzenia prezentacji,
- grupę uczestników spływu (minimum 5 osób), która mogą stanowić inni kandydaci podchodzący do validacji.

Osoba przystępująca do validacji powinna posiadać w pełni wyposażony kajak jednoosobowy, wiosło, kamizelkę asekuracyjną lub ratunkową, kask, obuwie pozwalające na wchodzenie do wody przy każdym rodzaju dna, odzież chroniącą przed wyziębiением organizmu podczas kontaktu z wodą oraz indywidualne wyposażenie ratownicze, w tym co najmniej rżutkę, patent, taśmę z karabinkiem.

2. Etapy identyfikowania i dokumentowania

Nie określa się warunków dla etapów identyfikowania i dokumentowania.

7. Warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do validacji

Warunkiem przystąpienia do validacji jest przedstawienie dokumentów poświadczających:

- ukończenie kursu udzielenia pierwszej pomocy w wymiarze nie mniejszym niż 8 godzin, nie wcześniej niż na 3 lata przed przystąpieniem do validacji, zawierającego następujące treści:
 - ocena sytuacji i zabezpieczenie miejsca wypadku,
 - ocena stanu poszkodowanego,
 - podstawowe zabiegi resuscytacyjne (BLS),
 - stany nagłe (urazy, krvotoki zewnętrzne, omeldnia, wstrząs),
 - rozpoznawanie oraz postępowanie przy objawach udaru cieplnego oraz hipotermii,
 - pisemne oświadczenie osoby przystępującej do validacji o braku przeciwwskazań zdrowotnych do uprawiania kajakarstwa rekreacyjnego,
 - pisemne oświadczenie osoby przystępującej do validacji o umiejętności pływania wплав,
 - ukończone 18 lat.
- Osoba przystępująca do validacji musi posiadać: w pełni wyposażony kajak jednoosobowy, wiosło, kamizelkę asekuracyjną lub ratunkową, kask, obuwie pozwalające na wchodzenie do wody przy każdym rodzaju dna, odzież chroniącą przed wyziębiением organizmu podczas kontaktu z wodą oraz indywidualne wyposażenie ratownicze, w tym co najmniej rżutkę, patent, taśmę z karabinkiem.

8. Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji

Nie rzadziej niż raz na 10 lat